

סוד העיר שבה אומרים רק אמת
סיפור מהגמרא (מסכת סנהדרין דף צ"ז)

בְּעֶזְרַת ה', נִלְמַד עַל כָּחָה
שֶׁל מִדַּת הָאֱמֶת וְאַהֲבַת הַבּוֹרָא!

הַחֲכָמִים הַקְּדוֹשִׁים שָׁלְנוּ חֶפְשׁוֹ
תָּמִיד אֶת הָאֱמֶת שֶׁל ה'.

הָאֲמוּרָא רָבָא אָמַר פַּעַם:
מִתְחַלָּה הָיִיתִי אוֹמֵר: אֵין אֱמֶת
בְּעוֹלָם!

רָבָא רָאָה שְׁלִפְעָמִים אֲנָשִׁים לֹא
אוֹמְרִים אֶת כָּל הָאֱמֶת, וְזֶה צִיעַר אוֹתוֹ
אַבֵּל אָז, הוּא שָׁמַע סְפוּר מוֹפְלָא...

רַב טָבוֹת (וַיֵּשׁ אוֹמְרִים רַב טַבִּיּוֹמִי)
הָיָה תַלְמִיד חָכָם צַדִּיק מְאֹד.

הוּא אָמַר לַרְבָּא:

אוֹהֵב אֶת ה' וְאֶת הָאֻמָּת שְׁלוֹ!
אֶפְלוֹ אִם יִתְּנוּ לִי אֶת כָּל הָעוֹלָם
כֵּלֹ – לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁנֶּה בְּדִיבּוּרִי!
אֲנִי תַמִּיד אֶגִּיד רַק אֶת הָאֻמָּת.

יום אחד, הנגיח ה' על רב טבות והכוין אותו בדרךכו.
הוא הגיע לעיר מיוחדת במינה שקוראים לה קושטא.
בשפה הארמית, הפרוש של המלה קושטא הוא: אמת.
בעיר הזו, אנשים חיו בקדושה ואמרו אך ורק אמת!

Cause and Effect

אַרְיכוֹת יָמִים

בְּזָכוֹת מִדַּת הָאֱמֶת, ה' בֵּרַךְ אֶת אַנְשֵׁי הָעִיר בְּבִרְכָּה עֲצוּמָה:
"אֵף אָדָם בְּעִיר הַזֹּאת לֹא נִפְטָר לִפְנֵי הַזָּמָן שְׁלוֹ!" כֹּלָם לָם זָכוּ
לְאַרְיכוֹת יָמִים, לַחַיִּים מְלֵאִים בְּתוֹרָה, תְּפִילָּה וְשִׂמְחָה, מִתּוֹךְ
קֶשֶׁר אֱמֶתִי לְבוֹרֵא עוֹלָם.

רַב טָבוֹת שְׂמַח מְאֹד שֶׁמָּצָא מָקוֹם שָׁבוּ אֲנָשִׁים נוֹהֲגִים בְּדִיּוֹק כְּמוֹתוֹ.
הוּא הֶחֱלִיט לְהִשָּׂאֵר וּלְגוֹר בְּעִיר קוֹשֵׁטָא. הוּא הִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה מֵאֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם
(שֶׁהָיְתָה צַדִּיקַת וְדוֹבֶרֶת אֲמֶת), בָּנָה בֵּית שֶׁל תּוֹרָה, וְנוֹלְדוּ לָהֶם שְׁנֵי בָנִים צַדִּיקִים.
כָּל יוֹם הוֹדוּ לַה' עַל חַיֵּיהֶם.

נִסְיוֹן בְּדָלֶת

אֲבָל יוֹם אֶחָד, ה' הֶעֱמִיד אֶת
רַב טָבוֹת בְּנִסְיוֹן. אִשְׁתּוֹ שֶׁל
רַב טָבוֹת הָיָה בַּבַּיִת, יוֹשֶׁבֶת
וְחוֹפֶפֶת אֶת רֵאשָׁה בְּמִים.
פְּתָאוֹם, הִגִּיעַ שָׁכֵן, עֹמֵד
בַּחוּץ וְטָפַח עַל הַדָּלֶת.
הַשָּׂכֵן קָרָא לְאִשְׁתּוֹ שֶׁל רַב
טָבוֹת וּבִקֵּשׁ לְדַבֵּר אִתָּהּ.

רַב טָבוֹת עָמַד מֵאַחוּרֵי הַדָּלֶת
וְחָשַׁב: מָה לַעֲשׂוֹת?

מִצַּד שְׁנִי,

הוּא חָשַׁב: זֶה
זֶה לֹא צָנוּעַ וְלֹא
מִדְרָכֵי הַנִּימוּס
(דֶּרֶךְ אֶרֶץ) לֹמֵר
לְשֹׁכֵן שְׂאֵשְׁתִּי
מִתְרַחֶצֶת עִכְשָׁו! זֶה
עֲנִין פְּרָטִי שְׁלָה.

מִצַּד אֶחָד,
הוּא חָיַב
לֹמֵר אֶת
הָאֱמֶת.

מתוך כבוד ושְׁמִירָה עַל
צְנִיעוּתָהּ שֶׁל אִשְׁתּוֹ, הֶחְלִיט רַב
טְבוֹת לְשִׁנּוֹת מַעַט מִהֶאֱמַת.
הוא עָנָה לְשֹׁכֵן דֶּרֶךְ הַדֵּלֶת וְאָמַר
עַל רַעַל אִשְׁתּוֹ: 'הִיא אֵינָנָה כָּאֵן.'
בְּרִגְעֵהּ הַזֶּה, רַב טְבוֹת שָׁנָה מִן
הֶאֱמַת הַמְּחֻלָּטִת.

כִּיּוֹן שְׁבַעִיר קוֹשְׁטָא יֵשׁ חֲקִים
רוּחָנִיִּים קְפִידִים, תְּגוּבַת
הַשָּׁמַיִם הַיִּתָּה קִנְיָה וּמִידִית.
בְּגִלְלִי שְׁשֹׁנָה מִן הָאֲמֶת, נִגְזָרָה
גְּזֵרָה בַּשָּׁמַיִם – וּשְׁנֵי בָנָיו נִפְטְרוּ
רַב טָבוֹת הֵבִין שָׁה' מִדְּקָדֵק עִם
צַדִּיקִים כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְקִבֵּל עָלָיו
אֶת הַדִּין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה.

אֲנָשֵׁי הָעִיר בָּאוּ אֵלָיו בְּהֶלֶם וּבְפֶחֶד. מֵעוֹלָם לֹא קָרָה דְּבַר כָּזֶה
בְּעִיר שְׁלָהֶם! אֲנָשִׁים כָּאֵן לֹא נִפְטָרִים לְפָנֵי הַזְּמַן! הֵם שָׁאֲלוּ
אֶת רַב טְבוֹת: מַהוּ זֶה? אֵיךְ קָרָה אֲסוֹן כָּזֶה בְּעִיר הָאֶמֶת שְׁלָנוּ?

רַב טָבוֹת, שֶׁהָיָה צַדִּיק וְיָרָא שָׁמַיִם, לֹא נָסָה לְהִתְחַמֵּק אוֹ לְתַרֵּץ.
הוּא עָנָה לָהֶם אֶת הָאָמֶת הַמְּלֵאָה.
כֹּךְ וְכֹךְ הָיָה מַעֲשֶׂה, שֶׁתֵּף אוֹתָם רַב טָבוֹת. הוּא סִפֵּר לָהֶם עַל הַשָּׂכָן שְׁדַפֵּק,
וְעַל כֹּךְ שֶׁאָמַר שֶׁאֲשֵׁתוֹ אֵינָנָה כָּאֵן כִּדִּי לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹדָהּ וְצָנִיעוּתָהּ.

אֲנָשִׁי קוֹשְׁטָא שְׁמָעוּ וְהִבִּינוּ שְׁכֻוֹנָתוֹ הִיְתָה טוֹבָה, אָבֵל
בְּקוֹשְׁטָא אֵין שׁוּם מָקוּם לְשִׁנּוּי מֵהָאֻמָּת.

הֵם בְּקָשׁוּ מִמֶּנּוּ בְּכָבוֹד:

בְּבִקְשָׁה מִמֶּדֶּה, צֵא מִמְּקוֹמֵנוּ, וְאַל תִּגְרָה בָּנוּ אֶת מִלְאָךְ הַמּוֹת!
הֵם יָדְעוּ שֶׁרַק דְּבוּר שֶׁל אֻמָּת מַחְלֻטֶּת שׁוֹמֵר עֲלֵהֶם בַּחַיִּים מֵאֵת ה'.

הַהֶבְדֵּל בֵּין הָעוֹלָם לְבֵין מִדַּת הָאֱמֶת שֶׁל קוֹשֵׁטָא

מִדְרַגַּת הָעִיר קוֹשֵׁטָא (אֱמֶת טְהוֹרָה)

- הַדִּיבּוּר: אֱמֶת מַחְלֻטָּת,
בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, אֶפְלוּ לֹא
מִסְבָּה טוֹבָה!
- הַתּוֹצָאָה: חַיִּים עַל טְבַעִים
בְּהַשְׁגַּחַת ה' – אַף אֶחָד
לֹא יֵית בְּלֹא זְמַנּוּ.

הָעוֹלָם הָרְגִיל

- הַדִּיבּוּר: מוֹתָר לְשָׁנוֹת מַעֵט
מִפְּנֵי הַשְׁלוֹם אוֹ הַצְּנִיעוּת
(כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה רַב טְבוּת).
- הַתּוֹצָאָה: חַיִּים רְגִילִים,
כְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע.

אמת

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָּה: חוֹתָמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - אֱמֶת!
סְפוּרָה שֶׁל הָעִיר קוֹשֵׁטָא מְלִמַּד אוֹתָנוּ עַד כִּמָּה מִדַּת הָאֱמֶת יִקָּרָה וְאַהוּבָה בִּשְׁמַיִם.
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תָּמִיד לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֱמֶת, לְהִתְקַרֵּב לַה', וּלְחַיּוֹת חַיִּים מְלֵאִים
בְּתוֹרָה, קִדְשָׁה, וְאַהֲבַת הַשֵּׁם!